

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้าน การเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง ดร.สุรัชย์ กาญจนาคม คณะวิชา/หน่วยงาน ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึกคณะวิชา/หน่วยงาน.....

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

เป็นอาจารย์ประจำภาควิชาเคมี ทำงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง พลังงานทดแทน สังเคราะห์สารที่มีมูลค่าเพิ่มจากวัสดุที่เหลือใช้หรือมีต้นทุนต่ำ พัฒนาตัวเร่งปฏิกิริยาชนิดต่าง ๆ

4. เรื่องที่เล่า

เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการลงในวารสารวิชาการนานาชาติ

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

เนื่องจากในอดีตจนถึงปัจจุบัน วงการศึกษาของประเทศไทยได้ผลิตผลงานทางวิชาการที่หลากหลายรวมถึงยังมีคุณภาพสูง ซึ่งสามารถพัฒนาต่อยอดไปสู่เชิงการศึกษาและเชิงการค้าที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ดิฉันพบปัญหาตรงที่ผลงานที่มีคุณภาพเหล่านั้นยังไม่ได้รับการเผยแพร่ลงในวารสารนานาชาติที่มีคุณภาพยอดเยี่ยมและเป็นที่ยอมรับกันในวงการวิชาการ ตลอดจนการนำผลงานของเราไปอ้างอิงต่อ ดังนั้นผู้เล่าเรื่องจึงอยากแชร์ประสบการณ์ ความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการลงในวารสารนานาชาติ ด้วยวิธีอย่างง่ายซึ่งคาดหวังไว้ว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยไม่มากนักน้อย

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางการแก้ไข

เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการลงในวารสารวิชาการนานาชาติให้ง่ายและรวดเร็ว

1. ให้ผู้วิจัยเริ่มสืบค้นงานวิจัย จากวารสารที่มีคุณภาพ เช่นมีค่า Impact factor สูงๆ และอยู่ในฐานข้อมูลสากล เช่น ISI SJR Scopus เป็นต้น
2. วางแผนทำงานวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยอ้างอิงข้อมูลจากวารสารที่สืบค้นนั้น ๆ
3. ต้องทำงานวิจัยมากเท่าไรถึงเพียงพอต่อการตีพิมพ์? คือ ถ้าเป็นงานวิจัยที่แปลกใหม่ก็ไม่จำเป็นต้องมีผลการทดลองที่เยอะ แต่ถ้างานวิจัยที่ไม่ได้ใหม่มาก จำเป็นที่จะต้องทำการทดลองให้ครอบคลุมกว่าผลเดิม
4. สำหรับการเขียน paper ผู้วิจัยควรอ่าน paper ให้มาก ๆ จนกระทั่งคุ้นชิน ซึ่งจะช่วยให้เราจะได้ จำนวนโครงรูปประโยคหรือเทคนิคการเขียนที่ดึงดูดความสนใจแก่ผู้อ่าน โดยถ้าเราได้อ่านpaperหลายๆฉบับ จะเห็นได้เลยว่า ผลงานบางpaperก็ไม่ใช่ว่าจะดีกว่าผลงานที่เรากำลังทำอยู่ แต่กลับได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสารที่มีคุณภาพสูง นั้นแสดงให้เห็นว่าการเขียนนั้นสำคัญอย่างยิ่ง จะทำอย่างไรให้ผู้อ่านมีความสนใจหรือประทับใจในงานของเรา
5. อันที่จริงทุก ๆ Section ใน paper นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่จากประสบการณ์ของผู้เล่า section ที่สำคัญมากที่สุดสำหรับการเขียน paper นั้นคือ Introduction ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจ หรือทราบในรายละเอียดที่มา ความสำคัญและความแปลกใหม่ของงานวิจัยเรา ว่าทำไมเราถึงต้องทำงานนี้ โดยปกติเมื่อเราส่งงานวิจัยไปยังวารสาร Editor จะทำการพิจารณาประเมิน section ของ abstract และ

introduction ก่อนเป็นอันดับแรก ก่อนที่จะส่งต่อไปยัง reviewer

6. เมื่อเขียนวารสารเสร็จควรตรวจเช็คเรื่องภาษาให้สมบูรณ์ที่สุด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเราเป็นชาวเอเชีย ต่อให้แม่นเรื่อง Grammar มากเท่าใด แต่ส่วนงานการเขียนก็อาจมีการผิดพลาดได้เสมอ ซึ่งเป็นเรื่องปกติมาก ดังนั้น หากโดน Reviewer ที่เป็น native หากคอมเมนต์ให้ปรับปรุงแก้ไขด้านภาษาก็ไม่ใช่เรื่องแปลกใด ๆ
7. การเลือกรวสารนั้นสำคัญอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าวารสารนั้นจะมีคุณภาพสูงใ้ก็ตาม ผู้ส่งควรตรวจเช็คเรื่องระยะเวลาการ Review เนื่องจากในแต่ละวารสารนั้นจะใช้ระยะเวลาการ Review ที่แตกต่างกัน บางวารสารนานเป็นปีๆ จากประสบการณ์ผู้เล่า ขอแนะนำให้ตรวจสอบระยะเวลาการ Review ของวารสารนั้นให้ดี โดยปกติที่เลือกส่งก็จะอยู่ในระยะเวลาเฉลี่ยประมาณ 1-3 เดือน ไม่เกินจากนี้ โดยนับตั้งแต่วันที่วารสารได้รับ จนถึงวันที่ตอบรับการตีพิมพ์
8. สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ผู้ส่ง ควรตรวจสอบก่อนที่จะส่งไปวารสารนั้น ๆ คือ เมื่อผลงานเราถูกตอบรับตีพิมพ์แล้ว ระยะเวลาเมื่อไหร่จะได้ตีพิมพ์ออนไลน์ อันนี้สำคัญมาก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราจำเป็นต้องสามารถตรวจสอบได้จริงจากข้อมูล paper วารสารที่เราจะส่ง หากเราไม่สามารถตรวจเช็คข้อมูลเหล่านี้ได้ เราก็ไม่ควรส่ง เนื่องจากมีความเสี่ยงที่งานของเราจะถูกตีพิมพ์ช้า

เทคนิคการมี Citation สูงๆ ในผลงานวิจัยของเรา

1. กำหนด Title ของ paper นั้น ๆ ให้ง่ายและกระชับต่อการสืบค้น เช่น อาจจะต้องมีการใส่คำที่เป็นพื้นฐานหลายๆลงใน Title (ถึงแม้ในปัจจุบัน ชื่อเรื่องจำเป็นต้องใส่คุณลักษณะ หรือ Novelty เพื่อให้ง่ายต่อการถูกตีพิมพ์ แต่บางครั้งมันก็ยากต่อการสืบค้นหรือถูกอ้างอิงเช่นกัน)
2. การเลือกรวสาร โดยจำเป็นต้องตีพิมพ์ลงในวารสารที่มีคุณภาพดีเยี่ยมและอยู่ในฐาน เช่น ISI, SJR, Scopus เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อการที่จะถูกอ้างอิงต่อไป
3. ความน่าสนใจของงาน โดยงานที่จะถูก Citation เยอะๆ บางทีงานนั้นอาจจะต้องอยู่ในช่วงจังหวะเวลาที่กำลังคิดเทรนเป็นที่นิยมทำวิจัยกันในช่วงนั้น
4. การมี Contribution ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่ทำงานวิจัยในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งก็มีผลต่อการถูกนำมาอ้างอิงร่วมกัน ตลอดจนการอ้างอิงด้วยผลงานของตนเอง
5. สำคัญมากจำเป็นต้องมีการอัปเดตและตีพิมพ์งานวิจัยอยู่ตลอดเวลา
6. สร้างช่องทางการติดต่อเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงผลงานวิจัยตนเอง เช่น ResearchGate หรือ Google scholar และอื่น ๆ
7. สังเกตปริมาณรวมของการถูก Citation ปีต่อปี หากไม่เพิ่มขึ้น แสดงว่า มีปัญหาเช่น หัวข้อ paper ที่ใช้นั้นยากต่อการสืบค้น หรือ งานวิจัยไม่เป็นที่นิยม เป็นต้น

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

สามารถตีพิมพ์ลงในตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการลงในวารสารวิชาการนานาชาติได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงมีจำนวน Citation ในผลงานของเราสูงขึ้น โดยเราสามารถสืบค้นหรืออัปเดตความก้าวหน้าของผลงานเรา หรืองานของผู้อื่น ผ่านทาง Google scholar, Researchgate หรือ Scopus เป็นต้น